

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11Csp/131/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209962
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6717209962.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX B. E., t.č. bytom G. XXX/X, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpený občianskym združením ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod Hájom 1367/169-44, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 512255022, proti žalovanému TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35717769, zastúpený STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52451747, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.193,70 € a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- €, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 166,32 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovanému sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 85 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 17.07.2017 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba zo dňa 01.07.2017, ktorou sa žalobca domáhal toho, aby súd žalovaného zaviazal vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1.193,70 €, ako i nahradiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- €. Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že dňa 30.09.2014 so žalovaným prostredníctvom spoločnosti Kešovka uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.K320142790 na sumu 500,- € (ďalej len „úverová zmluva č.1“), pričom poukázal na obsah tejto zmluvy. Súčasťou tejto úverovej zmluvy č.1 mala byť Zmluva o poskytnutí finančných služieb uzavretá v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44718560 (ďalej len „zmluva o finančných službách č.1“), pričom tiež poukázal na obsah tejto zmluvy. Ďalšou povinnou a neoddeliteľnou prílohou k zmluve o spotrebiteľskom úvere mala byť aj dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov. Žalobca tiež uviedol, že žalovanému vrátil sumu 855,34 €, pričom fyzicky mal vyplatené na ruku v hotovosti len 408,50 €, čiže úver preplatil o 446,84 €.

Dňa 24.07.2015 opakovane prostredníctvom spoločnosti Kešovka uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.K320150975 na sumu 500,- € (ďalej len „úverová zmluva č.2“), pričom uviedol, že zmluva obsahovala totožné znenie ako predchádzajúca, len s rozdielom uvedenej priemernej RPMN, s tým, že ďalšou povinnou a neoddeliteľnou prílohou k zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov. Žalovanému vrátil sumu 828,54 €, pričom fyzicky mal vyplatené na ruku v hotovosti len 408,- €, čiže úver preplatil o 420,54 €.

Dňa 30.06.2016 opakovane prostredníctvom spoločnosti Kešovka uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.320161984 na sumu 400,- € (ďalej len „úverová zmluva č.3“), pričom aj táto obsahovala totožné znenie ako predchádzajúce, len s tam špecifikovanými rozdielmi.

Žalobca uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy č.3 bola ďalšia Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.V3201630456 (ďalej len „úverová zmluva č.4“), pričom poukázal na obsah tejto zmluvy. Ďalšou povinnou a neoddeliteľnou prílohou k zmluve mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov. Žalovanému vrátil sumu 726,32 €, pričom fyzicky mal vyplatené 400,- €, čiže úver preplatil o 326,32 €.

Z rôznych stránok Ministerstva spravodlivosti SR, ako aj po porade s Občianskym združením na ochranu spotrebiteľa zistil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, pričom sa jednalo o formulárové zmluvy, ktorých obsah nemohol ovplyvniť a zmluvu musel podpísať ako celok jedným podpisom. Obsah zmluvy bol v jeho neprospech ako spotrebiteľa a bol v rozpore so zákonom. Existuje značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a v rozpore s dobrými mravmi. Veriteľ musí spotrebiteľovi poskytnúť odborné poradenstvo, čo sa v jeho prípadoch nestalo. Žalovaný mu úmyselne zatajil neprijateľné zmluvné podmienky a nechal mu ich odsúhlasiť. Zmluvy s ním uzavrel na základe nekalých praktík, pričom v zmluvách boli včlenené neprijateľné zmluvné podmienky, hoci už súdy v mnohých rozhodnutiach rozhodli o neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok.

Nakoľko zmluvy o úvere uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľských úverov v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom, § 9 ods. 2 predmetného zákona. Žalobca konkrétne poukázal na podmienku, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, s tým, že v predmetných zmluvách sa uvádzal len rozpis splátky percentuálne, pričom poukázal žalobca na znenie jednotlivých úverových zmlúv v tom zmysle, aká časť tej ktorej mesačnej splátky v určenej výške predstavuje v percentuálnom vyjadrení istinu, aká úrok a aká prípadne poplatok. Podľa žalobcu však takéto uvedenie rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatky nie je naplnením požiadavky predmetného ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z., s tým, že malo byť uvedené, aká suma v eurách zo splátky predstavuje splácanie istiny, aká splácanie úroku a aká splácanie servisného poplatku.

Rovnako žalobca namietol, že v zmluve chýba aj obsahová náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. a síce termín konečnej splatnosti úveru, keďže lehota splatnosti je určená iba spôsobom „380.deň po uzatvorení zmluvy“, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným zákonným ustanovením, ktorého zmyslom je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy, čo vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu.

S poukazom na tieto skutočnosti úver dojednaný medzi účastníkmi konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č.129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Tiež argument, že sa konečný dátum splatnosti dá vyvodiť z počtu splátok, nie je podľa žalobcu opodstatnený, s tým, že určenie splatnosti jednotlivých splátok a tým aj konečná splatnosť úveru nie je v spotrebiteľskej zmluve určená jasne a zrozumiteľne, čo má za následok, že nie je určená konečná splatnosť úveru, nakoľko táto konečná splatnosť musí byť určená termínom, konkrétnym dátumom a nie udalosťou závislou na vôli zmluvnej strany, v tomto prípade žalobcu (dlžníka), kedy uhradí poslednú splátku. Tiež pri uvedení výšky splátok istiny, úroku a poplatkov by sa dokázal spotrebiteľ lepšie orientovať vo svojom dlhu a zistiť, akú istinu bude musieť splatiť v prípade, že by sa rozhodol úver splatiť skôr a zároveň účelom tohto zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ dokázal posúdiť výhodnosť spotrebiteľského úveru resp. ho porovnať s inými spotrebiteľskými úvermi.

Rovnako podľa názoru žalobcu určením doporučeného termínu úhrady na 30.deň bol vystavený omylu, keď on prvé splátky uhradil ihneď po poskytnutí finančných prostriedkov.

Tiež žalobca namietol, vo vzťahu k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z. ohľadne povinnosti uvádzania ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, že tieto náležitosti musia byť uvedené v texte samotnej zmluvy a nepostačuje ich uvedenie napríklad vo všeobecných podmienkach, keď tieto nemajú za cieľ a nemôžu upravovať základné náležitosti zmluvy, keďže dlžník nemôže zasahovať do ich obsahu, ale majú obsahovať len všeobecné časti. Z obsahu zákona č.129/2010 Z.z. je zrejmé, že veriteľ musí vypočítať v deň uzavretia zmluvy RPMN a túto zverejniť v zmluve, keďže tento základný údaj tiež slúži na orientáciu výhodnosti dlžníka. V tomto prípade je síce uvedená priemerná RPMN, avšak nie je uvedená skutočná RPMN, ktorá priemernú výrazne prekračuje. Veriteľ vždy musí postupovať voči dlžníkom transparentne a čestne, najmä ak ponúka úvery klientom za pomerne vysoký úrok a poplatky, ktorým neposkytnú úver banky. Analogicky poukázal na zdôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp.zn.I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, v ktorom vyjadril názor, že je neprípustné zmluvnú pokutu uvádzať vo všeobecných ustanoveniach, či

osobitných obchodných podmienkach, aj keď tvoria súčasť zmluvy a takáto dohoda je neplatná. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. aj z dôvodu, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, pretože je uvedená ako miera nákladov za 13 mesiacov a nie ako ročná miera nákladov, a tiež v RPMN nie sú zahrnuté náklady spojené s finančnou službou, ktorý celý úver podstatným spôsobom navýšili a tiež RPMN je v zmluve v predtlačenej podobe, hoci má byť vypočítaná v deň uzavretia zmluvy.

Žalobca rovnako poukázal na to, že odmena za tzv. domáci servis nemá byť odplatom za úver, ale v skutočnosti výrazne navyšuje celkový zisk žalovaného z poskytovania úverov a týmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zákona č.129/2010 Z.z., ako i § 53 Občianskeho zákonníka, čo má s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za následok neplatnosť zmluvy o poskytnutí finančných služieb a v poslednom prípade aj zmluvy, kde predmetom financovania úveru je členstvo Štart na základe kúpnej zmluvy 004071 uzatvorenej s firmou EduHouse, IČO: 44146990 pre obchádzanie zákona a rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ ide o výšku odplaty za domáci servis.

Žalobca tiež poukázal na to, že samotné uzavretie zmluvy o poskytovaní finančných služieb bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa jeho názoru a názoru viacerých súdov nie je možné, vzhľadom na nemožnosť plnenia, akceptovať. Zmluva o poskytovaní finančných služieb je ponúkaná súbežne so zmluvou o úvere, o čom svedčí aj uvedenie poplatkov za poskytovanie finančných služieb v samotnom tlačive spoločne s evidenciou úhrad zo zmluvy o úvere. Za túto službu sa podľa zmluvy zaviazal zaplatiť poskytovateľovi odmenu prevyšujúcu odplatu uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to aj s pripočítaním úroku. Z obsahu zmluvy o poskytovaní finančných služieb je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s úverovou zmluvou, na zánik ktorej resp. na splnenie záväzkov, z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy, a teda podľa jeho názoru ide o závislú zmluvu na príslušnej úverovej zmluve. Je možné podľa neho polemizovať o tom, či mohol alebo nemohol odmietnuť uzavrieť takúto zmluvu, najmä ak reálna situácia, sociálne pomery, či tieseň ho donútili prijať ponúkaný úver. Reálna z možností odmietnutia takejto služby závisí od postoja obchodného zástupcu, a to najmä preto, že z takéhoto plnenia mu plynú výhody vo forme odplaty. Zotrval na tom, že takto uzavretá zmluva o poskytovaní finančných služieb mu neprinesla viac práv a výhod akoby mal, keby ju neuzavrel. Podľa zákona č.250/2007 Z.z., ako i zákona č.129/2010 Z.z., ako aj podľa povinností finančného agenta - sprostredkovateľa, väčšinu povinností uvedených v zmluve je povinný vykonávať veriteľ priamo či prostredníctvom zástupcu. Tiež žalobca poukázal na novelizáciu zákona č.129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 ods. 13 a 14, s tým, že nie je možné tvrdiť, že to čo je v súčasnosti vylúčené zákonom, bolo predtým dovolené. On nezistil žiadne iné „poskytovanie služieb“ ako finančné poradenstvo, správu majetku a pod., naopak podľa zistených skutočností nadštandardné služby využívané na nútené vyberanie splátok, zastrešovanie a presadzovanie záujmov veriteľa.

Ďalšou povinnou a neoddeliteľnou prílohou k zmluvám o spotrebiteľskom úvere podľa žalobcu bola dohoda o zrážkach zo mzdy/iných príjmov. Jedná sa o jeden zo zabezpečovacích inštitútov slúžiacich na zabezpečenie pohľadávok, pričom žalobca poukázal na ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z..

Vo vzťahu k úverovej zmluve č.4 žalobca tiež poukázal na ustanovenie § 15 zákona č.129/2010 Z.z. a tiež na článok 15 ods. 2 Smernice 2008/48/ES.

Vo vzťahu k úverovej zmluve č.3 uviedol, že nebol informovaný o tom, že podpisom tejto zmluvy vstupuje do ďalšieho úverového zmluvného vzťahu, s tým, že pokiaľ chcel získať žiadaný úver, musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Podotkol, že neuzavrel žiadnu kúpnu zmluvu č.004071 s predávajúcim EduHouse, a.s. a žalovaný mu ju ani na základe vyžiadania nepredložil.

Žalobca uviedol, že pokladá viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,- €, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou ďalšej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, za neplatný v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zotrval na tom, že predmetná zmluva je absolútne neplatný právny úkon, nakoľko žalovaný mu neposkytol žiadnu finančnú čiastku, iba mu predložil na podpis viazaný spotrebiteľský úver, a to má za následok, že úkon nie je spôsobilý nahradiť jeho vôľu vstúpiť so žalovaným do iného než primárne mieneného vzťahu.

Po právnej stránke žalobca žalobu zdôvodnil odkazom na ustanovenie § 37 ods. 1, § 39, § 40, § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. t), v), w), ods. 5, § 53d, § 54 ods. 1 a 2, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), d), § 9 ods. 2 písm. f), k), l), z), § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 2 písm. a), c), ods. 8 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako i § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Okrem sumy 1.193,70 €, ktorá má predstavovať výšku celkovo preplatených úverov tak, ako boli vyššie špecifikované, si žalobca uplatnil s odkazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o

ochrane spotrebiteľa aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- €, s tým, že jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, a teda zákon nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma.

Žalovaný napriek tomu, že mu dňa 19.12.2016 zaslal mimosúdnu dohodu o vrátenie vzniknutého preplatku vo výške 867,38 €, zaslal jeho zamestnávateľovi predmetné dohody o zrážkach zo mzdy/iných príjmov.

Žalobca poukázal na výklad ustanovenia 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z., keď takéto zadosťučinenie je na mieste ako osobitná kompenzácia nemajetkovej ujmy vzniknutej spotrebiteľovi v konkrétnej situácii a ujma musí byť nielen tvrdená, ale mala by sa aj ako ujma javiť. Nie je pritom možné, aby dôsledkom akéhokoľvek úspešného uplatnenia porušenia práva dodávateľa voči spotrebiteľovi malo byť automaticky priznané finančné zadosťučinenie. Iný ako tento výklad by mohol viesť k narušeniu proporcionality konkrétneho právneho vzťahu a v istom zmysle aj k možnému zneužitiu ochrany, ktorá sa slabšej strane záväzkového vzťahu poskytuje.

Ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy žalobca poukázal aj na znenie § 551 Občianskeho zákonníka, s tým, že dohoda nadobúda účinnosť až potom, ako veriteľova pohľadávka bude zročná, a teda zrážky možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru žalobcu dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku a dohody o zrážkach zo mzdy vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv alebo uzatvorené spolu pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a plnenie - vykonávanie zrážok zo mzdy na základe neplatnej zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že vykonávaním zrážky na základe predložených dohôd o zrážkach zo mzdy/iných príjmov mu vznikla finančná ujma, nakoľko zamestnávateľ vykonal zrážku v celosti za 1 mesiac a on tak dostal o 326,30 € na výplatu menej, čo ohrozilo jeho finančný rozpočet na nasledujúce obdobie.

2. Dňa 03.01.2018 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 20.11.2017, v ktorom žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného uviedol, že so žalobou nesúhlasí, pričom vo vzťahu k úverovej zmluve č.1 vzniesol primárne námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na ustanovenie § 152 Civilného sporového poriadku, ako i § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 2 prvá časť vety Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 1 zákona č.1/1993 Z.z. o zbierke zákonov. Žalovaný konkrétne k tomu uviedol, že predmetná úverová zmluva č.1 bola predčasne uhradená dňa 16.06.2015, čo je zrejme z predloženej amortizačnej tabuľky, a teda dňa 17.06.2015 začala plynúť objektívna premlčacia doba, ktorá ešte neuplynula, avšak žalovaný vyjadril názor, že márne uplynula subjektívna doba na vznesenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá začala plynúť podľa ich názoru deň nasledujúci po predčasnom uhradení dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čiže začala plynúť dňa 17.06.2015 a jej posledným dňom bol 17.06.2017. Nakoľko žalobca podal žalobu až dňa 17.07.2017, je nutné považovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č.1 za premlčaný. Totiž z vyššie citovaných zákonných ustanovení je nutné ustáliť, že každý jedinec je oboznámený so všetkými všeobecne záväznými pravidlami, ktoré sú zverejnené a uvedené v Zbierke zákonov, pričom uvedená domnienka je samotným právnym poriadkom, t.j. výslovne v ustanovení zákona označená ako nevyrátiteľná, čiže v tejto právnej veci je nutné vychádzať zo skutočnosti, že žalobca poznal právny poriadok platný v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Pokiaľ sa žalobca radil napríklad so zástupcom občianskeho združenia, tak žalobca nadobudol od takéhoto radcu len vedomosť o právnom posúdení. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Zároveň žalovaný uviedol, že vzhľadom na tieto rozhodnutia je nárok žalobcu v tejto časti premlčaný, pričom nie je možné aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu tak, ako to bude mať v úmysle žalobca.

K úverovej zmluve č.2 žalovaný okrem iného uviedol, že poskytol predmetný spotrebiteľský úver bezhotovostným prevodom na bankový účet, ktorý uviedol žalobca v žiadosti o prevod finančných služieb, teda nebol poskytnutý v hotovosti, ako tvrdil žalobca, čo nijakým spôsobom nepreukázal. Naopak žalovaný poukázal na bankovú transakciu, z ktorej vyplýva, že finančné prostriedky previedol na požadovaný bankový účet, konkrétne sa jedná o sumu 500,- €, ako príjemcu platby je uvedené FINWAY SK, s.r.o., tiež je uvedené číslo účtu, variabilný symbol je totožný s číslom zmluvy a v správe pre príjemcu je poznámka Slančík Tomáš. Žalovaný tiež namietol žalobcom tvrdené úhrady na túto zmluvu vo výške 828,54 €, keď žalobca mal v súlade s dojednanými zmluvnými podmienkami uhradiť celkovo sumu 645,- €, avšak mohol využiť právo na predčasné uhradenie dlhu a žalobca dňa 15.12.2015 tento dlh predčasne uhradil, pričom celkovo uhradil sumu vo výške 573,54 € a nie žalobcom tvrdenú sumu. Taktiež žalovaný poprel, že by súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola zmluva o poskytovaní

finančných služieb uzavretá so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o., s tým, že v ďalšom uvedie žalovaný bližší rozbor tejto zmluvy.

K úverovej zmluve č.3 žalovaný uviedol, že poskytol predmetný spotrebiteľský úver bezhotovostným prevodom na bankový účet, ktorý uviedol žalobca v žiadosti o prevod finančných služieb a poprel, že by bol tento poskytnutý v hotovosti tak, ako tvrdil žalobca. Taktiež žalovaný namietol tvrdenie žalobcu o úhradách na túto zmluvu v celkovej výške 726,32 €, keď žalobca mal v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami uhradiť celkovo 547,20 €, čo aj uhradil, pričom nad túto sumu žalovaný neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu a rovnako žalovaný poprel, že by súčasťou tejto zmluvy mala byť úverová zmluva č.4, nakoľko sa jedná o samostatnú zmluvu.

K úverovej zmluve č.4 žalovaný uviedol, že na jej základe bol žalobcovi poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver. Žalobca na tento zmluvný vzťah celkovo uhradil sumu 179,10 € a tento viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,- € bol bezhotovostným prevodom poskytnutý dodávateľovi tovaru alebo služby za podmienok uvedených v zmluve. Žalovaný poskytol finančné prostriedky tak, ako požadoval žalobca. Pokiaľ tretí subjekt nepostupoval v zmysle dojednaných zmluvných podmienok kúpnej zmluvy, mal žalobca uplatňovať svoje nároky v prvom rade u tohto dodávateľa, tretieho subjektu a až následne u veriteľa, teda žalovaného. V tejto veci dal žalovaný do pozornosti dôvodovú správu k § 15 zákona č.129/2010 Z.z.. Žalovaný vyjadril názor, že žalobca v tejto časti žaloby uplatňuje voči žalovanému svoj nárok z kúpnej zmluvy predčasne, nakoľko mal svoj nárok uplatniť najprv u dodávateľa tovaru alebo služby a až následne u veriteľa ako poskytovateľa viazaného úveru. Keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že voči dodávateľovi služby alebo tovaru uplatnil svoje nároky, je nutné žalobu v tejto časti považovať za predčasne podanú, nakoľko žalovaný sa ešte nestal pasívne legitimovaným v tejto časti, a to vzhľadom na nesplnenie podmienky predchádzajúceho uplatnenia nároku u dodávateľa tovaru alebo služby. Rovnako predmetom tohto súdneho sporu nemôže byť kúpna zmluva, ktorej žalovaný nie je účastníkom. Taktiež žalobca nepreukázal, že kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon a z tohto dôvodu nie je možné uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na rozpornosť tvrdení žalobcu, keď uvádzal, že žiadnu kúpnu zmluvu so spoločnosťou EduHouse, a.s. neuzavrel a ako prílohu žaloby predmetnú kúpnu zmluvu, na ktorej je podpis žalobcu, predložil.

Žalovaný v prvom rade zotrval na tom, že úverová zmluva č.4 nie je a ani nebola súčasťou úverovej zmluvy č.3, nakoľko sa jedná o osobitný druh spotrebiteľského úveru definovaný vyššie, a teda úverová zmluva č.4 nie je závislou zmluvou na úverovej zmluve č.3, ale je samostatnou zmluvou.

K žalobcom predloženým zmluvám o poskytovaní finančných služieb č.1 a č.2 žalovaný uviedol, že v oboch je ako poskytovateľ uvedená spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. a nie žalovaný, pričom tento subjekt nie je ani sporovou stranou v tomto súdnom spore. Žalovaný potvrdil, že v minulosti uzatváral so svojimi klientami zmluvy označené ako Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, avšak od konca mája 2014 túto službu prestal poskytovať a vyradil ju zo svojho portfólia produktov, čiže podľa ich názoru žalobca v uvedenej časti vychádza zo stavu pred májom 2014 a je badateľná snaha pripísať zmluvy o poskytovaní finančných služieb žalovanému, hoci žalovaný z týchto právnych vzťahov nepožíval pôžitky. Žalovaný poukázal na to, že ani v jednej úverovej zmluve nie je zmluvnými stranami dohodnutý spôsob úhrad dlhu - splátok, z čoho vyplýva, že výber možností bol ponechaný na žalobcovi, čiže mohol využiť bankový prevod, poštovú poukážku, vklad na účet, úhradu zamestnancovi žalovaného, či iný spôsob povolený právnym poriadkom. S poukazom na tieto skutočnosti zotrval žalovaný na názore, že je neprípustné, aby mu bola pripisovaná zodpovednosť za právny úkon, ktorého nebol účastníkom, pričom tento vzťah nie je ani spôsobilý byť predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca sa tak snaží poškodiť žalovaného, keď úhrady na zmluvy o poskytovaní finančných služieb sa snaží zarátať na úhrady na zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vyjadril názor, že nie je pasívne legitimovaným v časti žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmlúv o poskytnutí finančných služieb s poukazom na absenciu jeho účasti na týchto záväzkových vzťahoch, keď nositeľom výhod bol poskytovateľ služieb, a to spoločnosť FINWAY SK, s.r.o., tak ako to vyplýva z označenia poskytovateľa v samotných zmluvách, ktoré predložil žalobca.

Pokiaľ žalobca namietol absenciu zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., čo má spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov, a tým pádom bezdôvodné obohatenie, žalovaný uviedol, že podľa ich názoru, pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, všetky predmetné úverové zmluvy túto náležitosť obsahujú, s tým, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne neustanovuje, akým spôsobom má byť termín konečnej splatnosti špecifikovaný, a teda neobstojí požiadavka tento termín špecifikovať výhradne konkrétnym dátumom. Navyše žalovaný poukázal na to, že vnútroštátna právna úprava nevyhovuje požiadavke článku 10 Smernice Európskeho parlamentu a

Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorý stanovuje požiadavky na náležitosti zmluvy o úvere, keďže takúto náležitosť zmluvy nepozná a nezakotvuje.

Ohľadne náležitosti zmluvy o úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Home Credit c/ a D. I. sp.zn.C-42/15. S poukazom na tieto skutočnosti žalovaný vyjadril názor, že predmetné úverové zmluvy spĺňajú obsahovú požiadavku na uvedenie zákonnej náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z.z..

Žalovaný ešte poukázal na ďalšie nezrovnalosti žaloby, keď uviedol, že zmluvné strany si v žiadnej z predmetných úverových zmlúv nedohodli doporučený termín úhrad, ako tvrdil žalobca, a tiež k jednotlivým zmluvám neboli osobitne vypracované obchodné podmienky, ale tieto zmluvy obsahujú všetky podmienky.

Na záver sa žalovaný vyjadril k nároku žalobcu na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- €, keď podľa názoru žalovaného žalobca tento nárok vôbec neodôvodnil, neprekázal a neuviedol podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, teda postupoval v rozpore s ustanovením § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Dňa 02.03.2018 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol k úverovej zmluve č.1, pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania v nároku z uvedenej zmluvy, že žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov a túto činnosť má zaregistrovanú od 11.02.2000 v rámci povoleného predmetu činnosti, s tým, že vzhľadom na túto skutočnosť je žalovaný povinný pri vykonávaní danej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Vzhľadom na to sa uvedené vzniknuté bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje za úmyselné, pri ktorom platí 10-ročná objektívna premlčacia doba.

Ohľadne úverovej zmluvy č.2 žalobca uviedol, že túto uzatváral za veriteľa, teda žalovaného pán Š. M. a všetky potrebné podklady k spotrebiteľskému úveru podpisovala viazaná finančná agentka Y. Š.. Žalobca opätovne poukázal na obsah predmetnej úverovej zmluvy, s tým, že žalovaný predložil amortizačnú tabuľku s úhradami, ktorá absolútne nekorešponduje so skutočnosťou, keď podrobný prehľad je v ním vytvorenej tabuľke, kde je presný rozpis podľa žalovaného a prehľad výberu splátok viazanou finančnou agentkou. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že úver bol poskytnutý bezhotovostne na tam uvedený bankový účet, žalobca poukázal na to, že je nelogické, aby žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov žalovaného na iný ako svoj účet a už vôbec nie na účet spoločnosti, o existencii ktorej nemal žiadnu vedomosť a nemal s ňou žiadne právne vzťahy.

K úverovej zmluve č.3 žalobca uviedol, že táto bola uzatvorená za veriteľa, teda žalovaného, viazanou finančnou agentkou pani Y. Š.J., pričom opätovne žalobca poukázal na obsah tejto zmluvy a zotrval na tom, že jej neoddeliteľnou súčasťou bola úverová zmluva č.4, keď tiež poukázal na jej obsah, s tým, že pokiaľ žalovaný predložil tiež amortizačné tabuľky s úhradami, tieto nekorešpondujú so skutočnosťou a podrobný prehľad je v ním vytvorených tabuľkách, kde je presný rozpis podľa žalovaného a prehľad výberu splátok viazanou finančnou agentkou. Aj úverovú zmluvu č.4 uzatvárala opätovne viazaná finančná agentka pani Y. Š..

Na základe týchto skutočností navrhli ako dôkaz výsluch svedka pani Y. Š. a zároveň žiadali, aby táto predložila zmluvu o spolupráci so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. resp. s firmou EduHouse, a.s..

Na záver žalobca k úverovej zmluve č.1 uviedol, že bola poskytnutá suma 500,- €, vyplatené v hotovosti 408,50 €, uhradené pre TELERVIS PLUS, a.s. 600,34 €, pre FINWAY SK, s.r.o., 255,- €, preplatené pre TELERVIS PLUS, a.s. 191,84 €, pre FINWAY SK, s.r.o. 255,- €. K úverovej zmluve č.2 uviedli, že bola poskytnutá suma 500,- €, vyplatené v hotovosti 408,50 €, uhradené TELERVIS PLUS, a.s. 573,54 €, pre FINWAY SK, s.r.o. 255,- €, preplatené pre TELERVIS PLUS, a.s. 165,04 €, pre FINWAY SK, s.r.o. 255,- €. K úverovej zmluve č.3 uviedli, že bola poskytnutá suma 400,- €, vyplatené prevodom, uhradené pre TELERVIS PLUS, a.s. 556,30 €, preplatené pre TELERVIS PLUS, a.s. 156,30 € a k úverovej zmluve č.4 uviedli, že bola poskytnutá suma 160,- € - vyplatené prevodom, uhradené pre TELERVIS PLUS, a.s. 179,10 €, preplatené pre TELERVIS PLUS, a.s. 19,10 €.

4. Dňa 07.03.2018 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 07.03.2018, v ktorom okrem iného vo vzťahu k jednotlivým úverovým zmluvám v tabuľkovom prehľade uviedol úhrady žalobcu na ten ktorý úverový vzťah s uvedením výšky tej ktorej úhrady, ako i dátumu úhrady, s tým, že jednotlivé úhrady žalobcu boli pripisované k jednotlivým splátkam, čo v zásade korešponduje s predloženými úhradami v prospech žalovaného zo strany žalobcu, jedinou výnimkou má byť rozdielnosť dátumu pri

druhej splátky na úverovej zmluve č.1 v sume 2,50 €. Tiež k úverovej zmluve č.3 žalovaný uviedol, že na úhradu tohto zmluvného záväzku boli vykonané zrážky zo mzdy žalobcu len vo výške 317,20 € tak, ako to vyplýva z výpisu z účtu a k úverovej zmluve č.4 žalovaný uviedol, že na úhradu tohto zmluvného záväzku boli vykonané zrážky zo mzdy žalobcu vo výške 9,10 €, čo tiež vyplýva z výpisu z účtu, a teda v tomto zmysle nie je možné súhlasiť s rozpisom úhrad tak, ako to uviedol žalobca vo svojich prehľadoch. Ohľadne námietky žalobcu vo vzťahu k absencii náležitosti uvádzať termín resp. dátum každej jednotlivej splátky úveru poukázal žalovaný na to, že došlo medzičasom k novelizácii zákona č.129/2010 Z.z., konkrétne ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) a i), s tým, že zároveň poukázal na znenie dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu.

5. Dňa 01.10.2018 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 27.09.2018, v ktorom uviedol na základe výzvy tunajšieho súdu, že podľa záznamov žalovaného bol záznam týkajúci sa žalobcu vymazaný z Nebankového registra klientských informácií (NRKI) ku dňu 06.07.2017.

6. Po prejednaní veci súd následne rozhodol o žalobe žalobcu rozsudkom sp.zn.11Csp/131/2017-187 zo dňa 26.10.2018, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

Vo veci rozhodol s poukazom na to, že vo vzťahu k úverovej zmluve č.1 bola posledná splátka urobená 16.06.2015 a preto dňa 17.06.2015 začala plynúť subjektívna premlčacia doba žalobcovi na uplatnenie svojho prípadného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola podaná až 17.07.2017. Nakoľko žalovaný namietol v tejto časti premlčanie dlhu, ktorý predstavoval sumu 191,84 €, vyhodnotil súd túto námietku premlčania ako dôvodnú s prihliadnutím na nevyvrátiteľnú právnu domnienku znalosti právnych predpisov podľa § 2 zákona č.1/1993 Z.z.. Zároveň sa nestotožnil s názorom žalobcu ohľadne 10-ročnej premlčacej doby s poukazom na to, že pokiaľ zákonodarca zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prípade nedodržania podstatných náležitostí zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, poskytovateľ úveru prichádza v takom prípade o výrazné finančné prostriedky a preto je nelogické tvrdiť, že neuvádzanie týchto náležitostí napríklad ročnej percentuálnej miery nákladov je úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Taktiež súd konštatoval, že z predložených listinných dôkazov, ako i vyjadrenia splnomocnenej zástupkyne žalobcu vyplynulo, že zo žalovanej sumy bola suma 510,- € (2x 255,- €), zaplatená na účet spoločnosti FINWAY, s.r.o.. S prihliadnutím na túto skutočnosť sa súd stotožnil s právnym názorom žalovaného, že tento nie je pasívne legitimovaný v tejto časti predmetu sporu. Po odpočítaní sumy 191,84 € a 510,- € zo žalovanej sumy mala zostať predmetom sporu ešte suma 495,86 €, ktorá mala predstavovať podľa žalobcu tzv. preplatenú sumu oproti istinám, ktoré si žalobca od žalovaného na základe predmetných úverových zmlúv požičal, s tým, že žalobca považoval úvery za bezúročné a bezpoplatkové. Súd však dospel k záveru, že uzavreté úverové zmluvy majú všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z., s tým, že v zmluvách bol jednoznačne uvedený počet a boli uvedené aj termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov a žalobcovi bola známa výška splátok, ich počet aj lehota splatnosti. V úverových zmluvách bolo dokonca uvedené, aké percento z ktorej splátky sa zaúčtuje na splácanie istiny, na splácanie úrokov a prípadne splácanie poplatkov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, ani nevyplývalo, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť presne uvedená výška splátky istiny, úroku a splátky poplatkov. Vzhľadom na to aj v tejto zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

7. Na základe odvolania žalobcu proti rozsudku tunajšieho súdu č.k.11Csp/131/2017-187 zo dňa 26.10.2018 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom sp.zn.16Co/22/2019-237 zo dňa 20.02.2020 tento rozsudok potvrdil v časti výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 701,84 € a vo zvyšku rozsudok zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Dospel totiž k záveru, že pokiaľ išlo o časť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 191,84 € a sumy 510,- € (2x 255,- €) okresný súd správne žalobu zamietol, keď pri rozhodovaní o tejto časti nároku vec správne právne posúdil na základe zisteného skutkového stavu veci, o premlčaní nároku na zaplatenie sumy 191,84 € rozhodol v súlade s ustanovením § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keď nárok žalobcu považoval za premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Nebol dôvod prihliadať na objektívnu premlčaciu lehotu v tejto dobe, keď v rámci nej uplynula subjektívna dvojročná lehota tak, ako to uviedol súd I.inštancie a s týmto názorom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Z obsahu spisu nevyplýva, že by boli splnené podmienky, na základe ktorých by premlčacia doba uplynula za 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Taktiež pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie sumy

2x 255,- €, tiež okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku jasne a stručne vysvetlil, z akého dôvodu nepovažoval nárok žalobcu za daný, keďže žalovaný, pokiaľ ide o túto časť nároku, nie je pasívne vecne legitimovanou osobou, nakoľko žalobca tieto sumy uhradil tretej osobe, a to spoločnosti FINWAY, s.r.o. na základe medzi nimi uzavretých zmlúv o poskytovaní finančných služieb. Z uvedeného dôvodu nebol daný ani dôvod na to, aby súd posudzoval platnosť či neplatnosť predmetných zmlúv o poskytovaní finančných služieb.

Pokiaľ však okresný súd zamietol žalobu ohľadne zaplatenia sumy 495,96 € z dôvodu, že nepovažoval predmetné úverové zmluvy za zmluvy, ktoré by boli bezúročné a bezpoplatkové, súd len stroho konštatoval, že tieto úverové zmluvy majú všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. bez toho, aby sa vysporiadal v konaní s tvrdeniami žalobcu, že v predmetných úverových zmluvách nie je uvedená skutočná RPMN, resp. že táto je v zmluve uvedená nesprávne a že v RPMN nie sú zahrnuté náklady spojené s finančnou službou, ktoré celý úver podstatným spôsobom navýšili. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potom rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmateľný a nepreskúmateľný je aj v časti, v ktorej okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- €, pretože rozsudok ohľadom tohto nároku žalobcu neobsahuje absolútne žiadne odôvodnenie. Je síce možné dedukovať, že okresný súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že nepovažoval nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za daný, avšak z rozsudku táto skutočnosť nevyplýva.

Na záver odvolací súd konštatoval, že v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu znovu posúdiť existenciu podstatných náležitostí úverových zmlúv, najmä náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a posúdiť tiež dôvodnosť či nedôvodnosť nároku žalobcu aj na finančné zadosťučinenie. Zároveň z dôvodu hospodárnosti konania odvolací súd dodal, že sa stotožnil s právnym názorom okresného súdu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je potrebné uvádzať termín resp. dátum každej jednotlivéj splátky úveru.

8. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd I.inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Súd vychádzajúc z doterajšieho dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložili strany sporu v priebehu konania a to: zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.K32014279 zo dňa 30.09.2014, zmluvu o poskytovaní finančných služieb zo dňa 30.09.2014, dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.09.2014, úverovú zmluvu č.K320150975 zo dňa 24.07.2015, zmluvu o poskytovaní finančných služieb zo dňa 24.07.2015, dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 24.07.2015, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.320161984 zo dňa 30.06.2016, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.V3201630456 zo dňa 30.06.2016, kúpnu zmluvu č.004071 zo dňa 30.06.2016, dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 30.06.2016, splátkový kalendár a fotokópie knihy splátok, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.06.2017, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2017, amortizačné tabuľky pre jednotlivé úverové zmluvy, pokus o mimosúdnu dohodu zo dňa 19.12.2016, písomné vyjadrenie svedkyne Y. Š. zo dňa 05.06.2018, zmluvu o obchodnom zastúpení, mandátnu zmluvu, a tiež sa oboznámil s prednesom zástupkyne žalobcu a právneho zástupcu žalovaného na pojednávaniach, pričom zistil tento skutkový a právny stav.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.K320142790 zo dňa 30.09.2014 (ďalej len „úverová zmluva č.1“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom prostredníctvom Y. Š. na základe plnej moci obsiahnutej v zmluve o obchodnom zastúpení a žalobcom ako dlžníkom, pričom na základe tejto zmluvy sa zaviazal veriteľ poskytnúť dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,- € v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy za úrok vo výške 20 % z istiny, s tým, že za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny (úrok a servisný poplatok ďalej spolu len „odplata“), ktorá v zmysle nariadenia vlády č.141/2014 Z.z. bola 26,77 % z istiny za rok. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 500,- €, úrok vo výške 100,- €, servisný poplatok vo výške 45,- €, celková dlžná čiastka na úhradu 645,- €. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver riadne a včas vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 € (splátky úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 63,75 € (istina vo výške 78,43 %, úrok vo výške 14,51 % a servisný poplatok vo výške 7,06 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka bola splatná 10.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, s tým, že priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č.129/2010 Z.z. (ďalej len „zákon“) je ku dňu podpisu 44,06 %. V článku III. bod 1 tejto zmluvy je okrem iného uvedené,

že RPMN bola vypočítaná rovnicou podľa zákona, a to podľa tam uvedeného vzorca. Tiež bolo v zmluve dojednané, že termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 380.deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzavretia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kalendárnych dní. V spodnej časti dokumentu je samostatná časť označená ako Žiadosť o prevod finančných prostriedkov, ktorá je zvlášť opatrená aj podpisom dlžníka, v ktorej je uvedené, že žiada o bezhotovostný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy č.1 vo výške 500,- € na tam špecifikovaný bankový účet spolu s uvedením variabilného symbolu, ktorý je totožný s číslom úverovej zmluvy č.1.

Zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb zo dňa 30.09.2014 (ďalej len „zmluva o finančných službách č.1“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi firmou FINWAY SK, s.r.o., IČO: 44718560 ako poskytovateľom a žalobcom ako prijímateľom, predmetom ktorej bolo poskytovanie finančných služieb, a to výber a doručenie finančných prostriedkov prijímateľovi pri poskytnutí úveru veriteľom na základe príkazu na úhradu, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a osobné inkaso platieb splátok úveru od prijímateľa aj následné doručenie príslušnému veriteľovi na základe príkazu na úhradu tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára. Prijímateľ sa zaviazal za poskytnuté finančné služby zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 255,- €. Z príkazu na úhradu zo dňa 30.09.2014 opatreného podpisom prijímateľa vyplýva, že prijímateľ v zmysle článku I. zmluvy o finančných službách č.1 predkladá poskytovateľovi úverovú zmluvu č.1 a žiada vykonávať dojednané finančné služby na základe tejto zmluvy. Zároveň je tam uvedené, že žiada doručiť finančné prostriedky vo výške 500,- € osobne na adresu trvalého pobytu tam uvedenú.

Z Dohody o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.09.2014 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy č.1“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podľa § 551 Občianskeho zákonníka z dôvodu zaistenia pohľadávky, ktorú má veriteľ voči dlžníkovi na základe úverovej zmluvy č.1 v celkovej výške 645,- €.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.K320150975 zo dňa 24.07.2015 (ďalej len „úverová zmluva č.2“) súd okrem iného zistil, že je obsahovo úplne totožná s úverovou zmluvou č.1 s výnimkou priemernej RPMN, ktorá je v tejto zmluve uvedená vo výške 37,67 % a tiež je navyše uvedená RPMN 50,22 %. Rozdiel je ešte v tom, že žalovaný ako veriteľ bol pri uzavretí zastúpený Š. M., zamestnancom.

Zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb č.1530975 zo dňa 24.07.2015 (ďalej len „zmluva o finančných službách č.2“) súd okrem iného zistil, že je úplne obsahovo totožná so zmluvou o finančných službách č.1.

Z Dohody o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 24.07.2015 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy č.2“) súd okrem iného zistil, že je úplne obsahovo totožná s dohodou o zrážkach zo mzdy č.1, s tým, že bola uzavretá z dôvodu zaistenia pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy č.2.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.320161984 zo dňa 30.06.2016 (ďalej len „úverová zmluva č.3“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom, ktorý bol zastúpený viazaným finančným agentom Y. Š. a žalobcom ako dlžníkom, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 400,- € v lehote 5 dní od uzavretia zmluvy, s tým, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, keď odplata v zmysle nariadenia vlády SR č.141/2014 Z.z. je 36,80 % z istiny za rok, RPMN činí 84,95 %. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 400,- €, úrok vo výške 147,20 €, teda celkovú dlžnú čiastku 547,20 €, keď dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver riadne a včas vrátane úroku v 12 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 45,60 € (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka bola splatná 30.deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona je ku dňu podpisu 25,87 %. Tiež je v zmluve uvedené, že RPMN bola vypočítaná rovnicou podľa zákona, pričom je tam uvedený vzorec. Termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 365.deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 365 kalendárnych dní. V spodnej časti sa nachádza žiadosť o prevod finančných prostriedkov opatrená podpisom dlžníka, v zmysle ktorej tento požiadal o bezhotovostný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy č.3 vo výške 400,- € na tam uvedený bankový účet.

Z Dohody o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.06.2016 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy č.3“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka z dôvodu zaistenia pohľadávky z úverovej zmluvy č.3 v celkovej výške 547,20 €.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.V3201630456 zo dňa 30.06.2016 (ďalej len „úverová zmluva č.4“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom zastúpeným viazaným

finančných agentom Y. Š. a žalobcom ako dlžníkom, s tým, že veriteľ sa na základe tejto zmluvy zaviazal poskytnúť dlžníkovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,- € a dlžník sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom predmetom financovania úveru bolo členstvo Štart na základe kúpnej zmluvy č.004071 uzatvorenej s predávajúcim spoločnosťou EduHouse, a.s., IČO: 44146990 (ďalej len „predávajúci“), ktorého kúpna cena bola 160,- € (ďalej len „kúpna zmluva“). Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 11,95 % istiny, s tým, že odplata v zmysle nariadenia vlády SR č.141/2014 Z.z. bola 23,90 % z istiny za rok, RPMN činilo 48,89 %, priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona bola ku dňu podpisu 23,05 %, čerpanie úveru bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho, ktorý bol v zmluve špecifikovaný, v lehote 5 dní od uzavretia tejto zmluvy a po splnení podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve. Dlžník sa v zmysle tejto zmluvy zaviazal uhradiť veriteľovi istinu 160,- €, úrok vo výške 19,12 €, teda celková dlžná čiastka na úhradu bola 179,12 €. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver v 6 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 29,85 € (istina 89,33 %, úrok 10,67 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka bola splatná 30.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je tiež uvedené, že RPMN bola vypočítaná rovnicou podľa zákona v zmysle tam uvedeného vzorca. Termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 185.deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 185 kalendárnych dní. V zmluve je tiež dojednané, že ak by došlo zo strany dlžníka k odstúpeniu od kúpnej zmluvy uzatvorenej s predávajúcim, dochádza súčasne k zániku zmluvného vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom na základe tejto zmluvy. Odstúpenie od kúpnej zmluvy je dlžník povinný bezodkladne oznámiť a preukázať veriteľovi. Nároky z kúpnej zmluvy si dlžník uplatňuje priamo u predávajúceho. V prípade, ak nebude nárok dlžníka ani po uplatnení všetkých zákonných prostriedkov na dosiahnutie nápravy u predávajúceho uspokojený, má dlžník právo uplatniť si svoj nárok voči veriteľovi. Ak došlo k zániku kúpnej zmluvy a dlžník vrátil tovar predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vyporiadajú vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov bez účasti dlžníka.

Z Dohody o zrážkach zo mzdy/iných príjmov zo dňa 30.06.2016 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy č.4“) súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podľa § 551 Občianskeho zákonníka z dôvodu zaistenia pohľadávky, ktorú má veriteľ voči dlžníkovi z úverovej zmluvy č.4 v celkovej výške 179,12 €.

Z Kúpnej zmluvy č.004071 zo dňa 30.06.2016 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi firmou EduHouse, a.s., IČO: 44146990 ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu členstvo v klube EduHouse Štart v cene 160,- € a previesť na neho vlastnícke právo k uvedenému predmetu kúpy a záväzok kupujúceho dodaný predmet kúpy riadne prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Následne je v zmluve špecifikované, čo obsahuje základné členstvo v klube (členstvo Štart) s uvedením aj cien jeho jednotlivých položiek.

Z knihy splátok firmy FINWAY SK, s.r.o. súd zistil, že ju tu uvedený ako klient žalobca, číslo zmluvy je totožné s číslom úverovej zmluvy č.1, ako kontaktná osoba je uvedená Y. Š., ako veriteľ je uvedený žalovaný, požičaná čiastka 500,- €, úrok 100,- €, servisný poplatok 45,- €, celkom splatná suma 645,- €, s tým, že sú tu zaznamenané dátumy jednotlivých splátok, a to tak predpísaný termín, ako i skutočný termín, vybratá čiastka a zostatok po tej ktorej splátke. Z knihy splátok firmy FINWAY SK, s.r.o. vo vzťahu k úverovej zmluve č.2 súd zistil, že sú tu uvedené tie isté údaje, ako v prechádzajúcej knihe splátok s aktuálnymi údajmi, pokiaľ ide o predpísané a skutočné termíny splátok, ako i vybraté čiastky a zostatok po tej ktorej uhradenej splátke.

Zo splátkových kalendárov týkajúcich sa úverovej zmluvy č.3 a úverovej zmluvy č.4 vo vzťahu k žalobcovi je na nich uvedený počet splátok, výška splátky, požičaná čiastka, úrok aj celková splatná suma, a tiež sú uvedené predpísané, ako i skutočné termíny jednotlivých splátok, vybraná čiastka a zostatok po tej ktorej uhradenej splátke.

Z pokusu o mimosúdnu dohodu zo dňa 19.12.2016 súd okrem iného zistil, že ho adresoval žalobca žalovanému, v ktorom ho požiadal na základe tam uvedených skutočností s odkazom na úverovú zmluvu č.1 a úverovú zmluvu č.2 vrátiť preplatok vo výške 867,38 € do 7 dní od doručenia tejto mimosúdnej dohody, pričom z fotokópie poštovej doručky vyplýva, že táto zásielka bola žalovanému doručená dňa 21.12.2016.

Zo žiadostí o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2017 súd zistil, že ich adresoval žalovaný zamestnávateľovi žalobcu, v ktorých poukázal na uzavretie úverovej zmluvy č.3 resp. úverovej zmluvy č.4 a s nimi súvisiacich dohôd o zrážkach zo mzdy č.3 resp. č.4, s tým, že celkový dlh vyplývajúci z týchto

zmlúv k danému dňu činil 317,20 € resp. 9,10 €, na základe čoho požiadali o vykonávanie mesačných zrážok v najvyššej zákonnej možnej výške až do úplného zaplatenia týchto dlhov.

Z fotokópie výplatnej pásky žalobcu súd okrem iného zistil, že je tam uvedená iná osobná zrážka vo výške 326,30 €.

Z amortizačných tabuliek pre úverové zmluvy č.1, 2, 3 a 4 firmy žalovaného súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené predpisy jednotlivých splátok a tiež úhrady predmetných splátok.

Z potvrdenky transakcie z výpisu z účtu Poštovej banky súd zistil, že ako príkazca je tu uvedený názov účtu TELERVIS PLUS, a.s. s tam uvedeným číslom účtu, ako príjemca je tiež uvedený bankový účet s poznámkou J. S., suma 160,- €, dátum transakcie 01.07.2016. Tiež z potvrdenky transakcie z výpisu z účtu Poštovej banky súd zistil, že ako príkazca je tu uvedený názov účtu TELERVIS PLUS, a.s., ako príjemca je tu uvedený bankový účet, poznámka J. S., suma 400,- €, dátum transakcie 01.07.2016.

Z výpisu z účtu Poštovej banky za obdobie 16.06.2017 súd zistil, že k tomuto dátumu je uvedená platba v prospech účtu tam špecifikovaného vo výške 317,20 € a vo výške 9,10 €, pri obidvoch v poznámke je uvedená firma zamestnávateľa žalobcu a variabilný symbol obsahuje údaje - čísla úverovej zmluvy č.3 a úverovej zmluvy č.4.

Z výpisu z nebankového registra klientských informácií zo dňa 09.04.2018 súd zistil, že sa týka žalobcu, s tým, že sú tu uvedené jednotlivé kontrakty, okrem iného aj so spoločnosťou žalovaného, a to spotrebiteľský úver zo dňa 30.06.2016, dátum ukončenia 16.06.2017 (úverová zmluva č.3) a tiež úver zo dňa 30.06.2016, dátum ukončenia 16.06.2017 (úverová zmluva č.4), s tým, že v oboch je ako dátum poslednej aktualizácie uvádzané 30.06.2017.

Z vyjadrenia Y. Š. zaslanej formou emailu dňa 04.06.2018 súd okrem iného zistil, že k poskytovaniu úverov uviedla, že na klienta nevyvíjala žiaden nátlak, dobrovoľne mu vysvetlila podmienky poskytnutia úveru v domácnosti, aj ako to funguje pri refinancoch, keďže klient potreboval súrne peniaze na opravu auta, tak s podmienkami súhlasil a následne potom prišla do domácnosti a spísala s ním zmluvu o úvere a peniaze mu vyplatila v domácnosti, nakoľko mala od firmy na to oprávnenie ako viazaný finančný agent. Prvá splátka bola klientovi pri úvere prevzatá a následne zapísaná do kartičky splátok, ktorej klient pri mesačných výberoch predkladal. Ostatné urobila firma žalovaného ako týždenné výbery aj provízie. Klient ju kontaktoval cez inzerciu - letáky.

Z vyjadrenia Y. Š. zo dňa 05.06.2018 súd okrem iného zistil, že predložila listinné doklady a zároveň uviedla k uzavretiu úverovej zmluvy č.1 a úverovej zmluvy č.2, že presné okolnosti, za ktorých boli uzavreté, si nepamätá, nakoľko ide o udalosť spred 4 resp. 3 rokov. Vo všeobecnosti uzatvorenie zmlúv v tomto období prebiehalo tak, že bola oslovená firmou FINWAY SK, s.r.o., či s nimi nechce nadviazať spoluprácu, že ponúkajú doplnkové služby k úverom poskytovaným licencovanými veriteľmi. S nadviazaním spolupráce súhlasila, čo potvrdzuje aj zmluva, ktorú predložila. Následne u klienta, ktorý si požiadal o úver, zistila pre TELERVIS jeho príjmy a výdaje, čo museli zisťovať a ponúkla mu službu, ktorú poskytovala FINWAY. Pokiaľ s tým klient súhlasil, tak mu dala podpísať aj zmluvu s FINWAY a následne mu za FINWAY vyplatila peniaze v hotovosti. Do zmlúv s veriteľom v takom prípade na žiadosť klienta písala číslo účtu FINWAY. K úverovej zmluve č.3 uviedla, že v tom čase už firma FINWAY nefungovala a úver mu bol poskytnutý na jeho účet. K ostatným požadovaným dokumentov uviedla, že od klientov nikdy žiadne provízie nebrala a žiadnu ďalšiu dokumentáciu nemá, nakoľko sa jedná o staré veci a podľa zákona o osobných údajoch a GDPR bola povinná údaje o klientoch skartovať, keďže zmluvy boli ukončené.

Z dokladov predložených Y. Š. súd okrem iného zistil, že táto uzavrela dňa 29.09.2008 Zmluvu o obchodnom zastúpení s firmou žalovaného, predmetom ktorej bol záväzok obchodného zástupcu vyhľadávať záujemcov o uzavretie zmlúv o úvere vymedzených v článku II. zmluvy a vyvíjať ďalšiu činnosť smerujúcu k uzavretiu týchto zmlúv, uzavierať tieto zmluvy v mene, na účet a na zodpovednosť podnikateľa, k čomu podnikateľ udelil obchodnému zástupcovi splnomocnenie a vykonávať súvisiace činnosti uvedené v článku IV. zmluvy a záväzok podnikateľa zaplatiť obchodnému zástupcovi províziu vo výške a za podmienok ustanovených internými predpismi. Tiež z týchto dokladov súd zistil, že Y. Š. dňa 01.06.2014 uzavrela mandátnu zmluvu podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka s mandantom FINWAY SK, s.r.o., predmetom ktorej bol záväzok mandatára vyhľadávať záujemcov o uzavretie zmlúv o poskytovaní finančných služieb vymedzených v článku II. zmluvy a vyvíjať ďalšiu činnosť smerujúcu k uzavretiu týchto zmlúv. Zmluvné strany sa dohodli na ukončení tejto zmluvy ku dňu 20.05.2016.

Súd z prednesov zástupkyne žalobcu na pojednávaniach okrem iného zistil, že nad rámec toho čo uviedli v podanej žalobe resp. vo svojich ďalších písomných vyjadreniach k veci uviedla, že pokiaľ protistrana odkazovala na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Bíróová, podľa ich názoru tento rozsudok nemá priamy ani nepriamy účinok na legislatívu Slovenskej republiky. Oni sa prvýkrát fakticky dozvedeli o bezdôvodnom obohatení v decembri 2016, keď aj žalovaného vyzvali mimosúdnou dohodou na vrátenie

plnenia z prvých dvoch spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ protistrana poukazovala na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch, uviedla, že táto má účinnosť až od 01.05.2018 a preto je podľa jej názoru nutné postupovať v súlade s dovtedy platným znením príslušných zákonných ustanovení týkajúcich sa súdnej veci. Tiež namietla, že Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu a toto oprávnenie má len súd daného členského štátu. Pri rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a smernice treba skúmať, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. ktorýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval aj súdny dvor. Priame použitie smernice je neprípustné v tomto súdnom konaní, keď žalobca je fyzická osoba a žalovaný je tiež súkromná právnická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácii vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice, keďže v predmetnom zákone o spotrebiteľských úveroch sú všetky náležitosti o spotrebnom úvere jednoznačne uvedené, s tým, že cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu. Okrem toho smernica upravuje minimum ochrany spotrebiteľa, ktorý je členský štát povinný zabezpečiť, avšak členskému štátu nič nebráni zabezpečiť spotrebiteľovi vyšší štandard ochrany pred neprijateľnými podmienkami. Zotrvála na žiadosti uskutočniť výsluch obchodnej zástupkyne pani Š., keďže mali za to, že obchodný zástupca nemal zmluvu so spoločnosťou FINWAY, ani so spoločnosťou EduHouse. Taktiež poukázala na to, že z predloženého výpisu z Centrálného registra neplatičov bolo zistené, že žalovaný dal vykonať zápis do tohto registra vo vzťahu k žalobcovi v oboch posledných úveroch, čiže nebola to firma EduHouse, ale obidva záznamy boli od spoločnosti žalovaného. Na pojednávaní dňa 14.09.2018 tiež uviedla, že žiadajú, aby sa žalovaný vyjadril k otázke, prečo je v registri neplatičov stále žalobca vedený doteraz ako neplatič, hoci úver je vyplatený, pričom žalobca má na základe toho, že je vedený v tomto úverovom registri ako neplatič zamedzený prístup k vybavovaniu si akéhokoľvek spotrebného úveru resp. hypotéky, s tým, že zároveň žiadala, aby žalovaný uskutočnil výmaz žalobcu v tomto registri. Na ďalšom pojednávaní po vyjadrení protistrany ohľadne informácie, kedy bol žalobca vymazaný z nebankového registra klientských informácií, zástupkyňa žalobcu uviedla, že to nebolo 06.07.2017, ako tvrdil žalovaný, ale k výmazu došlo 06.07.2018. Po zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku v časti, na pojednávaní dňa 14.10.2020 zástupkyňa žalobcu na záver k veci uviedla, že nesúhlasia s rozsudkom, ktorý bol vydaný, ale berú na vedomie aj to rozhodnutie krajského súdu, avšak zotrvala na tom, že minimálne posledná zmluva nie je premičaná, a teda nárok je daný. Tiež zotrvala na náhrade finančného zadosťučinenia, keďže žalobcovi vznikla v podstate konaním žalovaného aj majetková ujma, nakoľko tento ho viedol ako neplatiča v príslušnom registri a bol z neho vymazaný až v roku 2018 na ich žiadosť. V dôsledku toho potom on nemal možnosť vybaviť si úver.

Súd z prednesov právneho zástupcu žalovaného na pojednávaniach okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiali ich dovtedajších písomných vyjadrení a nad rámec toho viac k veci neuviedli.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom do 31.03.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2016, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.
Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
 - a) druh spotrebiteľského úveru,
 - b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
 - c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
 - d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
 - e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
 - f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
 - g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.
- Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2016, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 15 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, neboli dodané či poskytnuté alebo boli dodané či poskytnuté len čiastočne, alebo nie sú v súlade so zmluvou o ich dodaní či poskytnutí a spotrebiteľ uplatnil zákonné

prostriedky na dosiahnutie nápravy, ale nebol zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služieb uspokojený, spotrebiteľ má právo uplatniť svoje nároky na peňažné plnenie u veriteľa.

Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 5a ods. 1 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014, nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo

b) zmenkou alebo šekom.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 551 ods. 2 OZ, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 551 ods. 3 OZ, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11. Súd I.inštancie v rámci nového prejednania veci po čiastočnom zrušení pôvodného I.stupňového rozsudku, v zmysle záverov odvolacieho súdu, vec opätovne skutkovo a právne, v časti ktorej bol pôvodný rozsudok zrušený, posúdil a následne dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v tejto časti čiastočne dôvodná, v dôsledku čoho v časti žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva č.1 zo dňa 30.09.2014, úverová zmluva č.2 zo dňa 24.07.2015, úverová zmluva č.3 zo dňa 30.06.2016 a úverová zmluva č.4 zo dňa 30.06.2016, pričom súd tieto zmluvy vyhodnotil ako zmluvy spotrebiteľské (typové, formulárové). Jedná sa o zmluvy, ktoré uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným

spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti modifikácie. Žalobca mal v daných zmluvných vzťahoch postavenie spotrebiteľa a žalovaný mal postavenie dodávateľa, pričom sa jednalo o tzv. spotrebiteľské úvery a z tohto uhla pohľadu súd predmetné zmluvy a právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi stranami sporu boli uzavreté zmluvy o úvere, ktoré sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považujú za „absolútny obchod“, t.j. na právne vzťahy medzi stranami sporu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tieto zmluvné vzťahy aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

S poukazom na vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.02.2020, ktorým bol potvrdený rozsudok tunajšieho súdu v časti výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 701,84 €, zostal predmetom tohto súdneho sporu následne nárok na zaplatenie zvyšnej časti žalovanej sumy požadovanej z titulu bezdôvodného obohatenia, ako i nárok na zaplatenie finančného zadostučinenia. Predmetom posudzovania v tomto štádiu konania teda už nebola úverová zmluva č.1 zo dňa 30.09.2014, keďže nárok uplatnený žalobcom z tejto zmluvy vo výške 191,84 € vo vzťahu k žalovanému bol právoplatne zamietnutý z dôvodu premlčania tohto nároku, rovnako tak predmetom súdneho konania v tomto štádiu už neboli ani zmluvy o finančných službách č.1 a 2, keďže nároky z nich uplatnené vo výške 2x 255,- €, t.j. spolu 510,- € boli tiež právoplatne zamietnuté z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v časti týchto nárokov.

Súd preto zameral svoju pozornosť na posúdenie nárokov uplatnených zo zvyšných zmluvných vzťahov uzavretých medzi žalobcom a žalovaným, pričom dospel k nasledovným záverom.

Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č.2, žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 165,04 €, keďže tvrdil, že mu bola vyplatená z úveru dojednaného vo výške 500,- € len suma v hotovosti 408,50 €, pričom v prospech žalovaného uhradil na tento úverový vzťah 573,54 €, a teda bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného má predstavovať sumu 165,04 €, keď vychádzal z toho, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu, že predmetná úverová zmluva č.2 neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd sa však s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil, keďže konkrétne žalobca namietal, že predmetná úverová zmluva neobsahuje výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v tom zmysle, že jednotlivé splátky neboli rozpísané zvlášť na istinu, úrok prípadne iné poplatky, resp. že zmluva neobsahovala uvedenie termínu konečnej splatnosti formou uvedenia dňa, mesiaca a roku konečnej splatnosti, resp. že neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov priamo v zmluve, a tiež že údaj o RPMN bol uvedený nesprávne a rovnako bol namietaný fakt, že úver nebol poskytnutý bezhotovostne, ale v hotovosti.

Pokiaľ ide o údaj ohľadne RPMN, tento sa nachádza v samotnom texte zmluvy na prvej strane, pričom je tam uvedený údaj, že RPMN činí 50,22 %, čiže nebolo v konaní preukázané, že by tento údaj v zmluve absentoval a pokiaľ ide o spôsob jeho výpočtu, súd tiež konštatuje, že v samotnom texte zmluvy je tento priamo uvedený, keď je uvedený vzorec výpočtu RPMN, ktorý je zhodný so vzorcom zverejneným v prílohe č.2 k zákonu č.129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, ten je tiež priamo v texte zmluvy uvedený ako 380.deň po uzatvorení zmluvy, čo súd považuje za údaj, ktorý je dostatočne určitý a zrozumiteľný pre priemerného spotrebiteľa, keďže je všeobecne známe, že kalendárny rok trvá 365 dní, t.j. termín konečnej splatnosti úveru je 1 rok po uzatvorení zmluvy + 15 dní, čiže jednoduchým matematickým výpočtom je možné dospieť k tomu, že pokiaľ bola konkrétne táto zmluva uzavretá dňa 24.07.2015, konečná splatnosť úveru bola 08.08.2016. Čo sa týka námietky vo vzťahu k rozpísaniu jednotlivých splátok úveru na istinu, úrok resp. iné poplatky, súd konštatuje, že v zmluve sú uvedené výšky splátok, pričom prvé 3 mesačné splátky boli výlučne na splátky úroku a pri ďalších 10 mesačných splátkach je uvedený percentuálny podiel tej ktorej splátky, pokiaľ ide o istinu, úrok a servisný poplatok, pričom celková výška tej ktorej mesačnej splátky je v zmluve uvedená. Súd pritom zastáva názor, že výklad tohto zákonného ustanovenia v tom zmysle, že by v úverovej zmluve muselo byť pri každej mesačnej splátke uvedené, aká časť tejto splátky bude započítaná na istinu, aká časť bude započítaná na úrok pod hrozbou sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti takéhoto úveru, by išiel nad rámec primeranej ochrany spotrebiteľa a podľa názoru súdu to ani nebolo úmyslom zákonodarcu. Na podporu svojho právneho názoru súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, konkrétne napríklad v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.04.2018 sp.zn.4Cdo/211/2017, ktorý tiež aj v zmysle eurokonformného výkladu uzavrel, že predmetné zákonné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nebolo potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere

obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétne vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V súčasnosti teda došlo k prekonaniu pôvodnej ustálenej rozhodovacej praxe súdov vo vzťahu k tejto otázke. Poslednou námietkou žalobcu bolo, že veriteľ tento úver poskytol žalobcovi v hotovosti, avšak ani toto tvrdenie žalobcu sa v konaní nepreukázalo, keď naopak bolo v konaní preukázané, že v zmysle žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorila súčasť tlačiva zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktorá bola opatrená podpisom dlžníka, teda žalobcu, uskutočnil žalovaný prevod finančných prostriedkov poskytnutých na základe tejto úverovej zmluvy vo výške 500,- € na bankový účet uvedený v tejto žiadosti, pričom z fotokópie výpisu z účtu predloženého žalovaným vyplynulo, že dňa 30.07.2015 bola zrealizovaná transakcia vo výške 500,- €, kde na predmetný bankový účet uvedený v tejto žiadosti bola pripísaná suma vo výške 500,- € a bolo pritom právne irelevantné, že majiteľom tohto účtu bola firma FINWAY SK, s.r.o., s tým, že v správe pre príjemcu je uvedené meno žalobcu. Totiž v zmysle príslušných zákonných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase sa vyžadovalo len, aby spotrebiteľský úver nebol poskytnutý finančnými prostriedkami v hotovosti a pokiaľ žalobca ako spotrebiteľ uviedol akékoľvek číslo účtu, na ktorý žiadal finančné prostriedky poskytnúť, bolo to jeho osobné rozhodnutie, keďže v zmysle zákona sa nevyžadovalo, aby sa jednalo výlučne o bankový účet, ktorého majiteľom je spotrebiteľ.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by bolo možné v rámci prejudiciálneho posúdenia veci predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č.3 zo dňa 30.06.2016, žalobca si uplatnil vo vzťahu k tomuto zmluvného vzťahu voči žalovanému nárok vo výške 156,30 €, keď vychádzal z toho, že bol poskytnutý úver vo výške 400,- €, ktorý bol vyplatený bankovým prevodom, s tým, že žalobca uhradil v prospech žalovaného na tento úverový vzťah sumu 556,30 €, avšak z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca na tento úverový vzťah uhradil len čiastku 547,20 €, keďže samotný žalobca predložil splátkový kalendár, v ktorom sú zaznamenané jednotlivé vybraté čiastky na tento úverový vzťah, a to konkrétne v dňoch 04.07., 17.08. a 19.09. to boli sumy po 46,- €, dňa 17.10. suma 20,- € a 21.11. suma 72,- € a k tomuto dátumu je aj zaznamenaný neuhradený zostatok vo výške 317,20 €, pričom následne z výpisu z účtu Poštovej banky žalovaného vyplýva, že 16.06.2017 bola v prospech tohto úverového vzťahu uhradená zamestnávateľom žalobcu čiastka 317,20 € formou zrážky zo mzdy, teda celkovo uhradená suma 547,20 €, to znamená, že rozdiel medzi skutočne poskytnutou výškou úveru v sume 400,- € a sumou, ktorá bola reálne uhradená na tento úverový vzťah, predstavuje rozdiel 147,20 € a nie žalobcom tvrdených 156,30 €. Súd pritom v tejto výške vo vzťahu k tomuto úverového vzťahu považoval žalobou uplatnený nárok žalobcu za dôvodný, nakoľko podľa názoru súdu bol naplnený zákonný predpoklad v zmysle vyššie citovaného § 11 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2016, podľa ktorého je poskytnutý spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, ak RPMN spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov, t.j. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a 1a nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., s tým, že v tejto úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 84,95 %. Zároveň je v tejto zmluve uvedené, že odplata v zmysle nariadenia vlády č.141/2014 Z.z. je 36,80 % z istiny za rok, priemerná RPMN je ku dňu podpisu v zmluve uvedená vo výške 25,87 %. V zmysle vyššie citovaného § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva predmetné ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platí, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov pri obdobnom úvere ročne v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Súdu je pritom známe zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, že za 1.štvrtrok 2016 predstavovala RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch pri zmluvnej splatnosti nad 6 mesiacov do 12 mesiacov vrátane hodnotu 19,26 %, čiže dvojnásobok predstavuje hodnotu 38,52 %. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ bola v zmluve uvedená RPMN vo výške 84,95 %, prekračuje táto najvyššiu prípustnú výšku odplaty, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho žalovaný mal nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny úveru vo výške 400,- € a nakoľko žalobca uhradil v skutočnosti o 147,20 € viac, táto suma na strane žalovaného predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi.

Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č.4, vo vzťahu k nej si tiež žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 19,12 €, keď úver bol poskytnutý vo výške 160,- €, s tým, že okrem istiny úveru žalobca uhradil aj dojednaný úrok vo výške 19,12 €, t.j. spolu 179,12 €. Keďže aj táto úverová zmluva č.4, rovnako ako úverová zmluva č.3 bola uzavretá dňa 30.06.2016, platil pre ňu ten istý právny režim, aj pokiaľ ide o ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto úverovej zmluve bola tiež uvedená RPMN, a to vo výške 48,89 %, priemerná RPMN bola uvedená ku dňu podpisu zmluvy 23,05 % a odplata v zmysle

nariadenia vlády č.141/2014 Z.z. bola uvedená 23,90 % z istiny za rok. V zmysle vyššie citovaného § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva predmetné ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platí, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov pri obdobnom úvere ročne v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Súdu je pritom známe zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, že za 1.štvrtrok 2016 predstavovala RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch pri zmluvnej splatnosti od 3 do 6 mesiacov vrátane hodnotu 12,12 %, čiže dvojnásobok predstavuje hodnotu 24,24 %. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ bola v zmluve uvedená RPMN vo výške 48,89 %, prekračuje táto najvyššiu prípustnú výšku odplaty, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho žalovaný mal nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny úveru vo výške 160,- € a nakoľko žalobca uhradil v skutočnosti o 19,12 € viac, táto suma na strane žalovaného predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať žalobcovi.

Celkovo tak súd vyhovel žalobe v rozsahu sumy 166,32 €, s tým, že na úhradu tejto sumy zaviazal v prospech žalobcu žalovaného a vo zvyšnej časti, ktorá zostala predmetom súdneho konania po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného I.stupňového rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá v rozsahu nároku na zaplatenie sumy 701,84 €, zamietol žalobu aj do výšky uplatneného nároku 325,54 €. Totiž pokiaľ sa žalobca domáhal nárokov aj z kúpnej zmluvy č.004071, ktorú uzavrel žalobca ako kupujúci s firmou EduHouse, a.s., IČO: 44146990 ako predávajúcim, s tým, že táto zmluva tvorila obchodný celok s úverovou zmluvou č.4, ktorú je potrebné považovať za zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá v súlade s ustanovením § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že síce za splnenia určitých zákonných resp. i zmluvných podmienok, ktoré boli vyššie špecifikované, by si žalobca ako spotrebiteľ mohol svoje nároky na peňažné plnenie uplatniť aj u žalovaného ako veriteľa (nielen u firmy EduHouse, a.s. ako predávajúceho), avšak v konaní nebolo zo strany žalobcu nielen preukázané, ale ani tvrdené, že by boli splnené tieto podmienky, bez splnenia ktorých tiež nemožno žalovaného považovať za pasívne legitimovaného ohľadne týchto nárokov žalobcu.

Súd taktiež zamietol v celom rozsahu aj žalobcom uplatnený nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- €, keďže síce bolo žalobe v časti vyhovené, avšak samotný žalobca v podanej žalobe uviedol, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v tom zmysle, že by akékoľvek úspešné uplatnenie porušenia práva dodávateľa voči spotrebiteľovi malo automaticky znamenať priznanie finančného zadostučinenia. Tento nárok na náhradu v podstate nemajetkovej ujmy žalobca v priebehu konania zdôvodnil tým, že vo vzťahu k úverovej zmluve č.3 a úverovej zmluve č.4 žalovaný realizoval uzavreté dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k týmto úverovým zmluvám, s tým, že zamestnávateľ žalobcu aj reálne vykonal zrážku, a to v celosti za 1 mesiac vo výške 326,30 €, čo znamenalo ohrozenie finančného rozpočtu žalobcu na nasledujúce obdobie. Súd však musel konštatovať, že v konaní nebolo preukázané a v podstate ani tvrdené, že by pri vykonaní týchto zrážok zo mzdy, ktoré sa uskutočnili v júni 2017, došlo k porušeniu príslušných zákonných ustanovení resp. nariadenia vlády SR č.268/2006 Z.z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, v zmysle ktorého mal postupovať aj zamestnávateľ žalobcu. Taktiež pokiaľ žalobca poukazoval na to, že bol žalovaným neoprávnene vedený v evidencii neplatičov ešte aj v čase, keď už mal splatené všetky úvery vo vzťahu k žalovanému, v dôsledku čoho potom žalobca nemal možnosť vybaviť si úver, súd jednak poukazuje na to, že žalovaný údajne vymazal žalobcu z tohto registra až dňa 06.07.2018 (žalovaný uvádzal, že to bolo dňa 06.07.2017), s tým, že ani jedna strana sporu toto relevantným spôsobom nepreukázala. Predovšetkým však súd poukazuje na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že sa pokúšal v rozhodnom období, kedy mal byť ešte vedený v tomto registri ako neplatič, získať úver, či už u niektorej z bánk alebo nebankových spoločností a tejto žiadosti mu nebolo vyhovené z dôvodu toho, že mal byť vedený ako neplatič, a teda toto jeho vyjadrenie zostalo len v rovine tvrdení. Nakoniec vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu súd nemohol opomenúť ani tú skutočnosť, že síce v konaní bolo v časti zo strany žalovaného preukázané porušenie povinností v zmysle vyššie citovaných právnych predpisov, avšak zo strany žalobcu mala byť tiež podľa názoru súdu dodržaná určitá miera obozretnosti vo vzťahu k tomu, že do obdobných zmluvných vzťahov v pomerne krátkom časovom rozpätí žalobca vstupoval opakovane, a teda nejednalo sa o jednorázovú záležitosť, a preto súd zastáva názor, že žalobca mohol a mal za takejto situácie vopred odkonzultovať obsah takýchto zmluvných vzťahov, do ktorých vstupoval s nejakou osobou znalou práva, či už priamo s advokátom alebo prostredníctvom nejakých spotrebiteľských organizácií poskytujúcich právnu pomoc práve spotrebiteľom.

12. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca len v časti úspešný v tomto konaní, súd vyhodnotil pomer úspechu strán sporu v prospech žalovaného, na základe čoho mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 85 %, keď súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola suma 2.193,70 €, žalovaný bol zaviazaný na úhradu sumy 166,32 €, teda úspech žalobcu bol 7,5 %, úspech žalovaného 92,5 %, čiže rozdiel predstavuje 85 % v prospech žalovaného, s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.